

Ruotsin suurlähettiläs Eva Walder-Brundin

Merkkivuotta 1809 pitäisi hyödyntää

Arto Murtovaara
Kaleva

OULU Ruotsin suurlähettiläs Eva Walder-Brundin, 56, toivoi, että merkkivuotta 1809 muistetaan vuonna 2009. Tuolloin Suomi siirtyi niin sanotun Suomen sodan jälkeen Ruotsin vallan alta Venäjän suuriruhtinaskunnaksi.

"Sitä sekä Suomen että Ruotsin pitäisi käyttää hyödykseen lisätäkseen tietoisuutta yhteisestä historiastamme," puolitoista vuotta suurlähettiläänä Suomessa toiminut Walder-Brundin sanoi Kalevalle. "Siihen haluaisin keskittyä 2008-2009."

Vaikka maat sen jälkeen kulkivat eri teitä, ne kehittivät silti hyvin samansuuntaisesti, Walder-Brundin muistutti.

Walder-Brundinin Oulun vierailuohjelmassa olivat Technopolis, kaupungintalo, yliopisto sekä Svenska Privatskolan. Suurlähettiläs halusi paikata tietämystään, koska ei puolitoista vuotta sitten ehtinyt riittävästi tutustua erityisesti teknologian, yliopiston ja kaupungin yhteistyöhön.

Suurlähettiläs vakuutti olevansa hyvin myönteisesti yllätynyt siitä, kuinka monet suomalaiset osaavat ruotsin kieltä.

JARMO KONIAINEN

Ruotsin suurlähettiläs Eva Walder-Brundin oli hyvin tyytyväinen Ouluun. Hänestä jo se, että näin pohjoisessa on näin suuri ja dynaaminen kaupunki, on hämmästyttävää.

"Täällä me istumme puhumassa ruotsia, vaikka olemme Oulussa, joka oikeasti on yksikielinen kaupunki", Walder-Brundin kehui.

"Ehkä silti keski-ikäiset ja vanhemmat ihmiset osaavat ja ymmärtävät aika hyvin ruotsia, mutta nuorempi polvi osaa huomattavasti paremmin. Osaksi se johtuu siitä, että kaikkien on nykyisin osattava englantia."

Talouden saralla liikekielenä on hyvin usein englanti, mutta sosiaalinen kieli on yhä ruot-

si. Sama koskee pohjoismaista yhteistyötä. Jos puhuu vain englantia, on olemassa riski, että jää sen ulkopuolelle.

Asenteen myönteisyyttä maataan kohtaan suurlähettiläs kiittelee vuolaasti. Kokenut diplomaatti on työskennellyt esimerkiksi Bangladeshissä, Singaporessa, Wienissä ja New Yorkissa.

Hänen mielestään on hyvin erikoista työskennellä naapurimaassa erityisesti kun niillä on yhteistä historiaa. On melkein

kuin kotimaassa, muttei aivan kuin ulkomailla.

Eva Walder-Brundin uskoo puheiden Ruotsin ja Norjan sotilaallisesta yhteistyöstä johtavan käytännön tasolle. Hän perusti kantansa molempien maiden puolustusvoimien sekä hallitusten näkemyskäsitykseen ja tahtoon.

"Molempien puolustusvoimat ovat hyvin kiinnostuneita yhteistyöstä ja on myös niin, että resurssit ovat valitettavasti rajallisia, joten sekä Ruotsin että Norjan puolustus joutuu tekemään rationalisointia. Se tapahtuu helpoimmin yhteistyön kautta. Erityisesti materiaalihankinnat, kun hinnat ovat nousseet jyrkästi, voidaan tehdä yhteistyössä."

Vaikka Norjalla on nykyisin enemmän yhteistyötä Suomen kanssa, Norjan ja Ruotsin puolustukset muistuttavat enemmän toisiaan. Suomen rooliin voisi kuulua puolustusmateriaalin valmistusta, enemmän yhteisiä harjoituksia sekä osaksi esimerkiksi Itämeren lentovalvontayhteistyöhön.

Edes Norjan kuuluminen Natoon ei aiheuta ongelmia, vaikka itse jäsenyys ei ole Ruotsille ajankohtainen nykyisen hallituksen aikana.